

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 28.09.2007

Časová verzia predpisu účinná od: 28.09.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

429

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 13. mája 2006 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi mexickými o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 95 z 18. októbra 2006 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 30. novembra 2006. Zmluva nadobudne platnosť 28. septembra 2007 v súlade s článkom 27.

**K oznámeniu č. 429
2007 Z. z.****ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi mexickými o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov**

Slovenská republika a Spojené štáty mexické,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1**Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje**

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2**Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje**

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene Slovenskej republiky a v mene Mexika alebo ich nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnutelného alebo nehnuteľného majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä:
 - a) na Slovensku:
 - i) daň z príjmov fyzických osôb,
 - ii) daň z príjmov právnických osôb(ďalej len „slovenská daň“),
 - b) v Mexiku:
federálna daň z príjmov
(ďalej len „mexická daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa ukladajú po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich daňových právnych predpisoch.

Článok 3**Všeobecné definície**

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
 - a) pojem „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
 - b) pojem „Mexiko“ označuje Spojené štáty mexické, použitý v zemepisnom zmysle zahŕňa územie Spojených štátov mexických, ako aj súčasti federácie, ostrovy vrátane útesov a ostrovov v príľahlých vodách, ostrovy Guadalupe a Revillagigedo, pevninský prah a morské dno a podložie ostrovov, útesov a piesčín, vody výsostných morí a vody ostrovov a okrem týchto území, na ktorých Mexiko v súlade s medzinárodným právom môže vykonávať svoje suverénne práva na prieskum a ťažbu prírodných zdrojov morského dna, podložia a vôd nad nimi, aj vzdušný priestor štátneho územia v rozsahu a podľa podmienok ustanovených v medzinárodnom práve,

- c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovensko alebo Mexiko,
 - d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
 - e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každého nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,
 - f) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akéhokoľvek podnikania,
 - g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
 - h) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte okrem prípadov, ak loď alebo lietadlo sa prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,
 - i) pojem „podnikanie“ zahŕňa aj vykonávanie profesionálnych služieb a iných činností nezávislého charakteru,
 - j) pojem „príslušný orgán“ označuje
 - i) na Slovensku – ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,
 - ii) v Mexiku – ministerstvo financií a verejných príspevkov,
 - k) pojem „štátny príslušník“ označuje
 - i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,
 - ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte.
2. Ak ide o uplatňovanie tejto zmluvy niektorým zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má vždy taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových predpisov toho štátu má prevahu nad významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov toho štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho štátu podlieha v tom štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia, sídla alebo iného podobného kritéria a zahŕňa aj ten štát a každý jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa žiadnu osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tom štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tom štáte.
2. Ak fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 je rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:
 - a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),
 - b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
 - c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
 - d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia upraviť túto otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné orgány zmluvných štátov sa pokúsia vzájomnou dohodou vyriešiť túto otázku

a určiť rozsah aplikácie zmluvy na takú osobu. Ak nedôjde k dohode, na takú osobu sa s výnimkou článku 24 táto zmluva nevzťahuje.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju podnikateľskú činnosť.
2. Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
 - a) miesto vedenia,
 - b) pobočku,
 - c) kanceláriu,
 - d) továreň,
 - e) dielňu a
 - f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.
3. Pojem „stála prevádzkareň“ taktiež zahŕňa
 - a) stavenisko alebo stavebný, montážny alebo inštalačný projekt, alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak také stavenisko, montáž, projekt alebo dozor trvajú dlhšie ako šesť mesiacov,
 - b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom svojich zamestnancov alebo iného personálu, ale len ak činnosti takého charakteru sa vykonávajú na území druhého zmluvného štátu počas jedného obdobia alebo viacerých období presahujúcich v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
 - a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,
 - b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,
 - c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
 - d) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
 - e) trvalé miesto na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely propagácie, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo na podobné činnosti, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter.
5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 ak osoba, iná ako nezávislý zástupca podľa odseku 7, koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, tak ten podnik má stálu prevádzkareň v tom štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie.
6. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu s výnimkou zaisťovne sa považuje za stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poisťné na území toho druhého štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam existujú, prostredníctvom inej osoby ako nezávislého zástupcu, na ktorého sa vzťahuje odsek 7.
7. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisiónára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojho bežného podnikania.
8. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá

vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré rezidentovi jedného zmluvného štátu plynú z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňiť v tom druhom štáte.
2. Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7

Zisky z podnikania

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte, ak podnik nevykonáva svoju podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tom druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítat
 - a) stálej prevádzkarni,
 - b) predaju tovaru v tom druhom štáte rovnakého alebo podobného druhu ako tovar predaný prostredníctvom stálej prevádzkarne.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítat vynaložené náklady stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených bez ohľadu na to, či vznikli v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza. Odpočítanie sa však nepovolí na sumy, ak ich platí (inak než náhrada skutočných výdavkov) stála prevádzkareň vedeniu podniku (head office) alebo niektorej jeho inštitúcii vo forme licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za použitie patentov alebo iných práv, alebo formou provízií za poskytnuté osobitné služby alebo za riadenie alebo s výnimkou prípadu bankového podniku formou úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Podobne sa neberú do úvahy pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sumy účtované stálou prevádzkarňou (iné než náhrada skutočných výdavkov) vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii vo forme licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za použitie patentov alebo iných práv, alebo formou provízií za poskytnuté osobitné služby alebo za riadenie alebo s výnimkou prípadu bankového podniku formou úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii.
4. Ak je v jednom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa pripočítavajú stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, ustanovenie odseku 2 nebráni tomu zmluvnému štátu určiť zisky, ktoré sa zdaňujú obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Iba na základe skutočnosti, že stála prevádzkareň nakupovala tovar pre podnik, sa jej nepripočítavajú žiadne zisky.
6. Zisky, ktoré sa pripočítavajú stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ich ustanovenia nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.
2. Zisky uvedené v odseku 1 nezahŕňajú zisky z poskytovania ubytovania a zisky z použitia akéhokoľvek iného dopravného prostriedku.
3. Ak miesto skutočného vedenia plavebného podniku sa nachádza na palube lode, potom sa považuje za nachádzajúce sa v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav lode, ale ak taký prístav neexistuje, tak v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.
4. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z podielu na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak
 - a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
 - b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátua ak sú v takých prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tom druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení takej úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom dividend, sa môžu zdaňovať iba v tom druhom štáte.
2. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií alebo („jouissance“) užívateľských práv, fažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaň v tom druhom štáte.
2. Úroky sa však môžu zdaň aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

Príslušné orgány zmluvných štátov upravujú vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v niektorom zmluvnom štáte budú vyňaté zo zdanenia v tom štáte za predpokladu, že sa poberajú a skutočne vlastnia alebo poberajú v súvislosti s pôžičkou, ktorú poskytuje, garantuje alebo zabezpečuje
 - a) vláda, nižší správny útvar alebo miestny orgán, alebo centrálna banka druhého zmluvného štátu, alebo
 - b) i) v prípade Mexika Banco Nacional de Comercio Exterior, S. N. C., Nacional Financiera, S. N. C. a Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S. N. C. a
ii) v prípade Slovenska Eximbanka SR a Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.

Vyňatie uvedené v písmene b) sa uplatní, len ak príslušná pôžička alebo úver je poskytnutý, garantovaný alebo zabezpečený počas najmenej 3-ročného obdobia.

4. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či sú s právom účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémie a výher spojených s tými cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, ako aj iné príjmy, ktoré sa považujú za príjmy z požičaných peňazí podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom majú príjmy zdroj. Pojem „úroky“ nezahŕňa príjmové položky, ktoré sa podľa ustanovení článku 10 ods. 2 považujú za dividendy.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň a tieto úroky idú na farchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.
7. Ak existujú osobitné vzťahy medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a tretou osobou a ak z akýchkoľvek dôvodov presahuje suma úrokov sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca tú sumu sa v tom prípade zdaň podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaň v tom druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaň aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov

rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.

3. Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za
- a) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo
 - b) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo
 - c) poskytnutie informácií vzťahujúcich sa na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti, alebo
 - d) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie, alebo
 - e) prijatie alebo za právo na prijatie vizuálnych obrazov alebo zvukov, alebo oboje na účely prenosu
 - i) satelitom alebo
 - ii) káblom, optickým vláknom alebo obdobnou technológiou, alebo
 - f) použitie alebo za právo na použitie vizuálnych obrazov alebo zvukov, alebo oboch v spojení s televíznym alebo rozhlasovým vysielaním na účely prenosu pre verejnosť
 - i) satelitom alebo
 - ii) káblom, optickým vláknom alebo obdobnou technológiou.

Bez ohľadu na ustanovenia článku 13 pojem „licenčné poplatky“ zahŕňa taktiež platby poberané zo scudzenia každého takého majetku alebo práva, ktoré závisí od zhodnotenia, použitia alebo akéhokoľvek ďalšieho disponovania ním.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň a také licenčné poplatky idú na farchu tejto stálej prevádzkarne, tak licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.
6. Ak existuje osobitný vzťah medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou a ak suma licenčných poplatkov presahuje z akéhokoľvek dôvodu sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na sumu uvedenú naposledy. Časť platieb presahujúca tú sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaníť v tom druhom zmluvnom štáte.
2. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo iných podobných práv na spoločnosť pozostávajúcich z vyše 50 % ich hodnoty priamo alebo nepriamo

z nehnuteľného majetku umiestneného v tom druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaň v tom druhom štáte.

3. Zisky poberané rezidentom jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií alebo podobných práv okrem uvedených v odseku 2 na spoločnosť, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaň v tom druhom štáte, ale iba vtedy, ak rezident skôr uvedeného štátu vlastní priamo akcie alebo podobné práva predstavujúce najmenej 25 % majetku tejto spoločnosti v ktoromkoľvek dvanásťmesačnom období predchádzajúcom scudzeniu.
4. Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku tvoriaceho časť prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) sa môžu zdaň v druhom štáte.
5. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnutel'ného majetku patriaceho k prevádzkovaniu lodí alebo lietadiel podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.
6. Zisky zo scudzenia majetku okrem ziskov uvedených v predchádzajúcich odsekoch podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Príjmy zo závislej činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18 len v tom štáte, ak zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak tam zamestnanie vykonáva, môžu sa také odmeny z neho plynúce zdaň v tom druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, a
 - b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
 - c) odmeny nejdú na farchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave sa môžu zdaň v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 15

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu majúceho dozorné funkcie v spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaň v tom druhom štáte.

Článok 16

Umelci a športovci

1. Bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaň v tom druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo jemu, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaň bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva toho štátu je úplne alebo z podstatnej časti podporovaná z verejných fondov jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov alebo miestnych orgánov týchto štátov. V tom prípade príjmy podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 17

Dôchodky

S výnimkou ustanovení článku 18 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tom štáte.

Článok 18

Štátna služba

1.
 - a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, ktoré vypláca jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo jeho miestny orgán fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo jeho nižšiemu správne mu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tom štáte.
 - b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny sa však zdaňujú len v tom druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tom štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu,
 - i) je štátnym príslušníkom toho štátu alebo
 - ii) sa rezidentom toho štátu stala nielen z dôvodu poskytovania týchto služieb.
2.
 - a) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo zmluvným štátom alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo jeho miestny orgán, fyzickej osobe za služby, ktoré sa poskytovali tomu štátu alebo správne mu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podlieha zdaneniu len v tom štáte.
 - b) Taký dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom toho štátu.
3. Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatnia na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správne m útvarom, alebo miestnym orgánom toho štátu.

Článok 19

Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojim príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezдания v tom štáte za predpokladu, že také platby majú zdroj mimo toho štátu.

Článok 20

Iné príjmy

Položky príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaníť v tom druhom štáte.

Článok 21

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade rezidenta Mexika sa dvojité zdanenie vylúči takto:
V súlade s ustanoveniami a s výhradou obmedzení právnych predpisov Mexika, ktoré sa môžu z času na čas novelizovať bez zmeny ich všeobecných princípov, Mexiko povolí svojim rezidentom započítavať na mexickú daň:
 - a) slovenskú daň platenú z príjmov majúcich zdroj na Slovensku v sume neprevyšujúcej daň splatnú v Mexiku na takéto príjmy a
 - b) v prípade spoločnosti vlastniacej najmenej 10 % majetku spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska a z ktorej skôr uvedená spoločnosť dostane dividendy, slovenskú daň platenú distribuujúcou spoločnosťou s ohľadom na zisky, z ktorých sa dividendy platia.
2. V prípade rezidenta Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:
Pri zdaňovaní svojich rezidentov môže Slovensko zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaňovať v Mexiku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Mexiku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaňovať podľa ustanovení tejto zmluvy v Mexiku.
3. Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu, sú vyňaté zo zdanenia v tom štáte, ten štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov takého rezidenta vziať do úvahy tieto vyňaté príjmy.

Článok 22

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Bez ohľadu na ustanovenia článku 1 sa toto ustanovenie uplatňuje aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nie je v druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie nezaväzuje jeden zmluvný štát, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu občianskeho postavenia alebo rodinného postavenia, ktoré priznáva vlastným rezidentom.
3. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účel stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatnia na dane každého druhu a charakteru.

Článok 23

Dohodovacie konanie

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného zmluvného štátu alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je

rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 22 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípado musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiadnutá dohoda sa uplatní v lehote podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou problémy alebo pochybnosti vznikajúce pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu sa aj vzájomne poradiť, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré táto zmluva neupravuje.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.
5. Bez ohľadu na iné zmluvy, ktorými sú alebo môžu byť zmluvné štáty viazané, spor týkajúci sa opatrení prijatých zmluvným štátom zahŕňajúci dane uvedené v článku 2 alebo v prípade zásady rovnakého zaobchádzania, opatrenia na zdanenie prijaté zmluvným štátom vrátane sporu, či sa má uplatniť táto zmluva, sa urovnajú len podľa tejto zmluvy, ak sa príslušné orgány zmluvných štátov nedohodnú inak.

Článok 24

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a charakteru ukladané v mene zmluvných štátov a v prípade Slovenska tiež v mene jeho nižších správnych útvarov a miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymieraním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v prvej vete. Tieto osoby alebo orgány použijú také informácie len na uvedené účely. Informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 v žiadnom prípade nezaväzujú jeden zmluvný štát
 - a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax jedného alebo druhého zmluvného štátu,
 - b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,
 - c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 25

Rôzne pravidlá

1. Žiadne ustanovenie zmluvy s výnimkou článku 24 sa neuplatňuje na
 - a) položky príjmov vyňaté zo zdanenia v zmluvnom štáte, ktorého je skutočný vlastník príjmov rezidentom, alebo zdaniteľné v tom štáte u toho rezidenta sadzbou nižšou, než je sadzba uplatňovaná na tie isté položky príjmov poberané inými rezidentmi toho štátu nepoživajúcich výhody z takeého vyňatia alebo sadzby, alebo
 - b) položky príjmov skutočne vlastnené rezidentom zmluvného štátu, ktorý má prospech zo zníženia, zrážok alebo z iných úľav, alebo výhod, ktoré sú poskytované priamo alebo nepriamo vo vzťahu k takým položkám príjmov, ktoré sú iné než zápočet na daň zaplatenú v zahraničí a ktoré sa neumožňujú ostatným rezidentom toho štátu.

2. Príslušné orgány zmluvných štátov sa môžu vzájomne poradiť o uplatnení tohto článku.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad členov diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

Zmluvné štáty si diplomatickou cestou navzájom oznámia, že boli splnené postupy podľa ich vnútroštátnych právnych predpisov potrebné na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy. Táto zmluva nadobudne platnosť 60 dní po dátume neskoršej nóty o schválení a jej ustanovenia sa budú vykonávať

- a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy platené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
- b) v prípade ostatných daní z príjmov na príjmy v každom daňovom roku od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 28

Skončenie platnosti

Táto zmluva je platná, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

- a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy platené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,
- b) v prípade ostatných daní z príjmov na príjmy v daňovom roku začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 13. mája 2006 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, španielskom jazyku a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Jozef Adamec v. r.

Za Spojené štáty mexické:

Patricia Espinosa Cantellano v. r.

PROTOKOL

Pri podpise Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Spojenými mexickými štátmi o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov sa podpísaní dohodli na týchto ustanoveniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

1. K článku 5 (Stála prevádzkareň) ods. 3

Pojem „personál“ zahŕňa akúkoľvek osobu, ktorej podnik dáva inštrukcie.

2. K článku 5 (Stála prevádzkareň) ods. 7

Pri určovaní, či zástupca je od podniku nezávislý, by sa mal brať do úvahy princíp nezávislého vzťahu.

3. K článku 10 (Dividendy) a článku 11 (Úroky)

Ak právny predpis zmluvného štátu vyžaduje, aby sa celá platba alebo jej časť považovala za dividendu, alebo ak obmedzuje odpočítateľnosť takej platby z dôvodu pravidiel nízkej kapitalizácie alebo pretože príslušný úverový nástroj zahŕňa podiel na kmeňovom kapitále, zmluvný štát môže s takou platbou zaobchádzať v súlade s takým právnym predpisom.

4. K článku 11 (Úroky)

Ustanovenia odseku 2 sa neuplatňujú na úroky poberané z pôžičiek nasledujúcich za sebou. V tom prípade sa úroky zdania v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu, v ktorom majú zdroj.

5. K článku 15 (Tantiémy)

Článok 15 sa uplatňuje na osobu, ktorá vykonáva funkcie štatutárneho orgánu alebo každého iného podobného orgánu spoločnosti, ktorý má dozorné funkcie.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v Bratislave 13. mája 2006 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, španielskom jazyku a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Jozef Adamec v. r.

Za Spojené štáty mexické:

Patricia Espinosa Cantellano v. r.

